

Zitting van den Kol. Raad op 29 Mei.

Over de inkomstenbelastingverordening.

Aan de orde is het ontwerp tot wijziging en aanvulling van de Inkomstenbelastingverordening 1906. Op een paar leden na is de Raad voltallig. Aanwezig is ook de Administrateur van Financiën, als gemachtigde van den Gouverneur.

De Voorzitter de Heer J. H. Henriques opent de vergadering en zegt dat de notulen der vorige vergadering nog niet in druk verschenen zijn en dat ze daarom pas in de volgende vergadering ter goedkeuring aan de leden zullen worden voorgelegd. Het enige ingekomen stuk is de machtiging van den Gouverneur aan den Administrateur van Financiën den Heer van der Drift om dezen avond op te treden als gemachtigde van het Bestuur; daarom zegt de Voorzitter hem welkom. De Algemeen beaardslagingen worden geopend: niemand verlangt echter het woord; alleen de Heer van der Drift wenst te antwoorden op eenige opmerkingen der leden in het eindverslag. De afdeelingen hadden geklaagd over de weinig overzichtelijke structuur van het ontwerp. Het Bestuur heeft dit ook ingezien en daarom bij de verdeeling de letters vervangen door cijfers waarvoor het aan duidelijkheid wint. De Heer v. d. Drift leest nu die veranderingen voor. Voorts handhaaft hij de Redactie van Artikel 1.1.C.1 (vroeger 1.1.A.C.a) en verandert in C.2 (oud C.b) of... of... in noch... noch: en geeft een concreet voorbeeld dat onder dit artikel valt, zoals de afdeelingen gevraagd hadden. Eindelijk kwam hij nog op tegen de meening dat aan de mei de uitvoering van artikel 1.1.III (oud 1.6) belaste organen te veel vrijheid werd gelaten daar deze zullen hebben te beoordeelen, wat verstaan moet worden onder de woorden „op het grondgebied van een vreemde Staat (heeft) gewoond (het gaat over belasting heffen van menschen die zich opnieuw metterwoon vestigen hier). Het is moeilijk in een wet alles zo te bepalen dat de ambtenaren zelf geen oordeel meer hebben te vellen. Het Bestuur was er voor de term „gewoond“ aan te houden en niet te vervangen door „dat hij tijdens zijn afwezigheid in de Inkomstenbelasting of een andere daarmede gelijk te stellen belasting door een vreemde Staat aangeslagen is geweest“, want er zijn voorbeelden van Staten, die de inkomsten beliden 4000 niet aanslaan, zoodat in dat geval die terugkerende persoon dan vrij zou zijn van belasting, wat niet juist en billijk zou zijn tegenover de anderen. Tenslotte geeft hij nog eenige inlichtingen over de juiste dubbele belasting.

Het Bestuur evenals de raad is natuurlijk tegen ongewenschte dubbele belasting (van menschen die buiten dit gebiedsdeel wonen en toch nog op de een of andere manier tot Curaçao in betrekking staan) doch alleen de aanname van dit ontwerp maakt het mogelijk een goede internationale belastingpolitiek te voeren. De artikelsgewijze behandeling; na den uitleg van den Heer Administrateur is een eogwenk afgegaan, zoodat nu zelfs dat de Heer van der Drift als 't waer verwonderd stond over het effect van zijn woorden. Alles werd aangenomen volgens de nota van wijzigingen en den uitleg van den gemachtigde.

te blijven... als men heengaat... voor altijd... zonder te weten waarheen?

— Verlang je nog iets? trachtte Esther het gesprek een andere wending te geven. Neem wat Champagne, dat wekt op...

Zij nam een slokje en dan weer zuchtend:

— Ik wilde het zoo gaarne weten!

— Je wilt iets onmogelijks, mompelde de dokteres.

Met een halstarigheid van een ziekte, hervatte het jonge meisje:

— Er zijn er wel van wie gezegd wordt dat zij het weten! De priesters.

— Dat beweren zij! verbeterde Esther haar.

— Als het eens waar was, wat zij zeggen?

Een kort stilzwijgen van beide...

Dan klemde met al de kracht die haar overbleef, smeekte zij:

— Laat een priester halen! Gauw, gauw, stuur om een priester...

Esther riep een verpleegster: „No. 43 vraagt een priester. Waarschuw dadelijk!“

De verpleegster begon te lachen:

— Wil dat nest nu nog de vrome gaan aithangen? Moet zij den Pastoor bij haar hebben?

Esther wierp haar een strengen blik toe:

— Doe onmiddellijk wat ik u zeg. De tijd dringt...

Twintig minuten later betrad de geestelijke de ziekenzaal. Esther wees hem het nummer 43, groette hem beleefd terug en verwijderde zich, niet zonder de uitdrukking van vreugde te hebben waargenomen op het gezicht van de stervende, toen nader kwam hij die het wist!

Nauwelijks was de priester weer vertrokken of het slachtoffer der misdaad bleef den laatsten adem uit. Zij stierf kalm en rustig.

Esther beschouwde het vredig gelaat. Wat een contrast met de van angst verwrongen trekken van daar straks, dacht zij. Een vreemd probleem, de dood! Onze wetenschap kan ook op alles geen antwoord geven...

— Het werk der genade, die in dat tragisch uur een voor haar aanvankelijk onmerkbaar omkeren in haar ziel teweegbracht, kreeg zijn laatste stoot door het overlijden van een harer vroegere mede-studenten, een geneesheer in Marocco, dien zij steeds veel achtting toedroeg en om zijn schitterende geestesgaven en buitengewone kennis bewonderd had. Zijn lijk werd naar Auvergne vervoerd.

Esther wilde de rouwplechtigheid bijwonen. Zij reisde er heen en was bij de H. Mis tegenwoordig. In de kerk, niet op de kerk, want op dat oogenblik verachtte zij de wetenschap, verachtte zij het geheel bestaan... o! die leegheid, die onbestendigheid van het aardse.

— Ieder staat op... zij doet eveneens, de priester zingt het Evangelie. Eensklaps hoort zij, na zoovele woorden die zij achteloos voorbij liet gaan, deze woorden in haar ooren weerklanken, die hare volle aandacht trekken: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd zal leven, al ware hij ook gestorven, en die leeft en in Mij geloofd zal eeuwig leven.

Esther kijkt op naar den priester. Zulke woorden vernam zij voor het eerst. In wiens naam sprak hij? Wie had ooit de vermetelheid om te zeggen: Ik ben de Verrijzenis en het Leven?

Zij huiverde en vroeg zich af, heeft hij, die zoo gesproken heeft — de Christus blijkbaar — het recht, waarlijk het recht die woorden te zeggen?

Het antwoord vond zij niet op die vraag. En zij herinnerde zich de stervende stem van het kind, dat tot haar zei: Hoe! U die zoo geleerd zijt, weet u niet waar ik heenga? De priesters weten het. Laat een priester halen...

Toen dien dag, als Esther over het geval nadacht: des te beter, besloot zij in oprecht medegevoelen, het schepsel te sterft tevreden, zij sterft in haar illusie...

Maar was het slechts een illusie? Daar, onder die bloemen bedolven, ligt het overblijfsel van een krachtig, regebelovend leven en hier staat een man, die leeren durft: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd, al ware hij ook gestorven, heeft het eeuwig leven...

Is dat de Waarheid? Is die Christus, waarlijk God? Zij viel op haar knieën en met het hoofd in de handen, bleef zij, zoolang de uitaart duurde, in diepe overweging verzonken, luisterend naar een gebiedende stem, naar een woord dat drong tot in het binnenste van haar gemoed.

Voorheen weet de gelovige en godvruchtige Dr. Esther X... haar patiënten in de ziekenzaal wel te antwoorden als zij haar vragen: waarheen ga ik als ik sterf?...

— Maar kind, als je sterft, ga je nergens heen. Het bestaan houdt op, dat is alles.

Doch zij had er den moed niet toe en voor die angstige-starende oogen de hare neerstende, zei zij eenvoudig: ik weet het niet.

Haar trof een blik vol verwijt: hoe? weet u dat niet? sprak de ongelukkige, wat hebt ge dan geleerd, als u dat niet weet!

— Neen, hernam Esther, dat weet ik niet. Die vragen behooren niet tot het gebied der wetenschap. Houd je kalm, kind, je opwindend verandert er toch niets aan en verergert de pijn.

— Kalm, kalm, scootte de zieke hortend uit, is het mogelijk om kalm

De vooruitgang van 't motorrijwiel.

In ongeveer denzelfden tijd, dat de benzine-wagen een schuchtere poging deed, den strijd tegen het paard aan te binden, vertoonde zich ook het motorrijwiel en baarde geen niet gering opzien bij zijn min of meer geslaagde toeristische prestaties over trajecten als Amsterdam-Halfweg, Arnhem-Dieren, Rotterdam-Overschie en dergelijke afstanden.

Wie de eerste jaren van het motorrijwiel — het apparaat droeg toen den populair naam van „Stoomfiets“ — heeft meegemaakt als gebruiker van dit toen ter tijd gewaagde middel van vervoer, kan inderdaad zeggen iets te hebben meegemaakt! Eendelige stuibelingen met de ontsteking, niet te omschrijven moeilijkheden met de carburatie, onzegbare zwarigheden met snaar-achtige riem-transmissies hebben bijgedragen tot de karaktervorming van een stoer ras, waarbij allerlei deugden als moed, vastberadenheid, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen, helder inzicht, aanpassingsvermogen en vele geroemde mannelijke kwaliteiten, die een geheel bevinderkamp met trots zouden hebben vervuld, een onuitputtelijke en zeer vruchtbare voedselbodem vonden.

In die sfeer van Spartaansche gehardheid groeiden motorrijders en stoomfiets samen op en het kon niet anders of het enthousiasme van den rijder hield gelijken tred met de technische vooruitgang van het mechaniek-zelve.

Zoo ontstonden het „ezeltje“ — dit was niet de rijder, maar de machine — Minerva, de Athena en nog anderen.

En in 1902 prijkte vol glorie in den catalogus van de toenmalige R. A. I. in het evenzeer toenmalige Paleis van Volkslust een geflusterde advertentie van het Minerva-motorrijwiel.

Dit motorrijwiel was de trots van de fabriek! Het was het nieuwste, het mooiste! Het was snel, het was elegant, het was zelfs comfortabel, het was betrouwbaar, het was onverslijtbaar, het kon precies en wel omschreven juist worden aangeduid met de talloze adjectieven in superlatief, die gebruikelijk worden bij het motorrijwiel 1933. Ja, letterlijk stond er in de advertentie als aanbeveling: „Het motorrijwiel, dat de motorsport populair gemaakt heeft.“

Uit een en ander blikke, hoezeer betrekkelijk elk begrip is, ook het begrip populair!

Stel daartegenover het moderne motorrijwiel! Een nooit falend middel van vervoer. Angename stand van zadel en stuur. Laag gebouwd. Een sterke kracht aanmerking geven.

— Het werk der genade, die in dat tragisch uur een voor haar aanvankelijk onmerkbaar omkeren in haar ziel teweegbracht, kreeg zijn laatste stoot door het overlijden van een harer vroegere mede-studenten, een geneesheer in Marocco, dien zij steeds veel achtting toedroeg en om zijn schitterende geestesgaven en buitengewone kennis bewonderd had. Zijn lijk werd naar Auvergne vervoerd.

Esther wilde de rouwplechtigheid bijwonen. Zij reisde er heen en was bij de H. Mis tegenwoordig. In de kerk, niet op de kerk, want op dat oogenblik verachtte zij de wetenschap, verachtte zij het geheel bestaan... o! die leegheid, die onbestendigheid van het aardse.

— Ieder staat op... zij doet eveneens, de priester zingt het Evangelie. Eensklaps hoort zij, na zoovele woorden die zij achteloos voorbij liet gaan, deze woorden in haar ooren weerklanken, die hare volle aandacht trekken: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd zal leven, al ware hij ook gestorven, en die leeft en in Mij geloofd zal eeuwig leven.

Esther kijkt op naar den priester. Zulke woorden vernam zij voor het eerst. In wiens naam sprak hij? Wie had ooit de vermetelheid om te zeggen: Ik ben de Verrijzenis en het Leven?

Zij huiverde en vroeg zich af, heeft hij, die zoo gesproken heeft — de Christus blijkbaar — het recht, waarlijk het recht die woorden te zeggen?

Het antwoord vond zij niet op die vraag. En zij herinnerde zich de stervende stem van het kind, dat tot haar zei: Hoe! U die zoo geleerd zijt, weet u niet waar ik heenga? De priesters weten het. Laat een priester halen...

Toen dien dag, als Esther over het geval nadacht: des te beter, besloot zij in oprecht medegevoelen, het schepsel te sterft tevreden, zij sterft in haar illusie...

Maar was het slechts een illusie? Daar, onder die bloemen bedolven, ligt het overblijfsel van een krachtig, regebelovend leven en hier staat een man, die leeren durft: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd, al ware hij ook gestorven, heeft het eeuwig leven...

Is dat de Waarheid? Is die Christus, waarlijk God? Zij viel op haar knieën en met het hoofd in de handen, bleef zij, zoolang de uitaart duurde, in diepe overweging verzonken, luisterend naar een gebiedende stem, naar een woord dat drong tot in het binnenste van haar gemoed.

Voorheen weet de gelovige en godvruchtige Dr. Esther X... haar patiënten in de ziekenzaal wel te antwoorden als zij haar vragen: waarheen ga ik als ik sterf?...

— Maar kind, als je sterft, ga je nergens heen. Het bestaan houdt op, dat is alles.

Doch zij had er den moed niet toe en voor die angstige-starende oogen de hare neerstende, zei zij eenvoudig: ik weet het niet.

Haar trof een blik vol verwijt: hoe? weet u dat niet? sprak de ongelukkige, wat hebt ge dan geleerd, als u dat niet weet!

— Neen, hernam Esther, dat weet ik niet. Die vragen behooren niet tot het gebied der wetenschap. Houd je kalm, kind, je opwindend verandert er toch niets aan en verergert de pijn.

— Kalm, kalm, scootte de zieke hortend uit, is het mogelijk om kalm

De vooruitgang van 't motorrijwiel.

In ongeveer denzelfden tijd, dat de benzine-wagen een schuchtere poging deed, den strijd tegen het paard aan te binden, vertoonde zich ook het motorrijwiel en baarde geen niet gering opzien bij zijn min of meer geslaagde toeristische prestaties over trajecten als Amsterdam-Halfweg, Arnhem-Dieren, Rotterdam-Overschie en dergelijke afstanden.

Wie de eerste jaren van het motorrijwiel — het apparaat droeg toen den populair naam van „Stoomfiets“ — heeft meegemaakt als gebruiker van dit toen ter tijd gewaagde middel van vervoer, kan inderdaad zeggen iets te hebben meegemaakt! Eendelige stuibelingen met de ontsteking, niet te omschrijven moeilijkheden met de carburatie, onzegbare zwarigheden met snaar-achtige riem-transmissies hebben bijgedragen tot de karaktervorming van een stoer ras, waarbij allerlei deugden als moed, vastberadenheid, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen, helder inzicht, aanpassingsvermogen en vele geroemde mannelijke kwaliteiten, die een geheel bevinderkamp met trots zouden hebben vervuld, een onuitputtelijke en zeer vruchtbare voedselbodem vonden.

In die sfeer van Spartaansche gehardheid groeiden motorrijders en stoomfiets samen op en het kon niet anders of het enthousiasme van den rijder hield gelijken tred met de technische vooruitgang van het mechaniek-zelve.

Zoo ontstonden het „ezeltje“ — dit was niet de rijder, maar de machine — Minerva, de Athena en nog anderen.

En in 1902 prijkte vol glorie in den catalogus van de toenmalige R. A. I. in het evenzeer toenmalige Paleis van Volkslust een geflusterde advertentie van het Minerva-motorrijwiel.

Dit motorrijwiel was de trots van de fabriek! Het was het nieuwste, het mooiste! Het was snel, het was elegant, het was zelfs comfortabel, het was betrouwbaar, het was onverslijtbaar, het kon precies en wel omschreven juist worden aangeduid met de talloze adjectieven in superlatief, die gebruikelijk worden bij het motorrijwiel 1933. Ja, letterlijk stond er in de advertentie als aanbeveling: „Het motorrijwiel, dat de motorsport populair gemaakt heeft.“

Uit een en ander blikke, hoezeer betrekkelijk elk begrip is, ook het begrip populair!

Stel daartegenover het moderne motorrijwiel! Een nooit falend middel van vervoer. Angename stand van zadel en stuur. Laag gebouwd. Een sterke kracht aanmerking geven.

— Het werk der genade, die in dat tragisch uur een voor haar aanvankelijk onmerkbaar omkeren in haar ziel teweegbracht, kreeg zijn laatste stoot door het overlijden van een harer vroegere mede-studenten, een geneesheer in Marocco, dien zij steeds veel achtting toedroeg en om zijn schitterende geestesgaven en buitengewone kennis bewonderd had. Zijn lijk werd naar Auvergne vervoerd.

Esther wilde de rouwplechtigheid bijwonen. Zij reisde er heen en was bij de H. Mis tegenwoordig. In de kerk, niet op de kerk, want op dat oogenblik verachtte zij de wetenschap, verachtte zij het geheel bestaan... o! die leegheid, die onbestendigheid van het aardse.

— Ieder staat op... zij doet eveneens, de priester zingt het Evangelie. Eensklaps hoort zij, na zoovele woorden die zij achteloos voorbij liet gaan, deze woorden in haar ooren weerklanken, die hare volle aandacht trekken: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd zal leven, al ware hij ook gestorven, en die leeft en in Mij geloofd zal eeuwig leven.

Esther kijkt op naar den priester. Zulke woorden vernam zij voor het eerst. In wiens naam sprak hij? Wie had ooit de vermetelheid om te zeggen: Ik ben de Verrijzenis en het Leven?

Zij huiverde en vroeg zich af, heeft hij, die zoo gesproken heeft — de Christus blijkbaar — het recht, waarlijk het recht die woorden te zeggen?

Het antwoord vond zij niet op die vraag. En zij herinnerde zich de stervende stem van het kind, dat tot haar zei: Hoe! U die zoo geleerd zijt, weet u niet waar ik heenga? De priesters weten het. Laat een priester halen...

Toen dien dag, als Esther over het geval nadacht: des te beter, besloot zij in oprecht medegevoelen, het schepsel te sterft tevreden, zij sterft in haar illusie...

Maar was het slechts een illusie? Daar, onder die bloemen bedolven, ligt het overblijfsel van een krachtig, regebelovend leven en hier staat een man, die leeren durft: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd, al ware hij ook gestorven, heeft het eeuwig leven...

Is dat de Waarheid? Is die Christus, waarlijk God? Zij viel op haar knieën en met het hoofd in de handen, bleef zij, zoolang de uitaart duurde, in diepe overweging verzonken, luisterend naar een gebiedende stem, naar een woord dat drong tot in het binnenste van haar gemoed.

Voorheen weet de gelovige en godvruchtige Dr. Esther X... haar patiënten in de ziekenzaal wel te antwoorden als zij haar vragen: waarheen ga ik als ik sterf?...

— Maar kind, als je sterft, ga je nergens heen. Het bestaan houdt op, dat is alles.

Doch zij had er den moed niet toe en voor die angstige-starende oogen de hare neerstende, zei zij eenvoudig: ik weet het niet.

Haar trof een blik vol verwijt: hoe? weet u dat niet? sprak de ongelukkige, wat hebt ge dan geleerd, als u dat niet weet!

— Neen, hernam Esther, dat weet ik niet. Die vragen behooren niet tot het gebied der wetenschap. Houd je kalm, kind, je opwindend verandert er toch niets aan en verergert de pijn.

— Kalm, kalm, scootte de zieke hortend uit, is het mogelijk om kalm

De vooruitgang van 't motorrijwiel.

In ongeveer denzelfden tijd, dat de benzine-wagen een schuchtere poging deed, den strijd tegen het paard aan te binden, vertoonde zich ook het motorrijwiel en baarde geen niet gering opzien bij zijn min of meer geslaagde toeristische prestaties over trajecten als Amsterdam-Halfweg, Arnhem-Dieren, Rotterdam-Overschie en dergelijke afstanden.

Wie de eerste jaren van het motorrijwiel — het apparaat droeg toen den populair naam van „Stoomfiets“ — heeft meegemaakt als gebruiker van dit toen ter tijd gewaagde middel van vervoer, kan inderdaad zeggen iets te hebben meegemaakt! Eendelige stuibelingen met de ontsteking, niet te omschrijven moeilijkheden met de carburatie, onzegbare zwarigheden met snaar-achtige riem-transmissies hebben bijgedragen tot de karaktervorming van een stoer ras, waarbij allerlei deugden als moed, vastberadenheid, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen, helder inzicht, aanpassingsvermogen en vele geroemde mannelijke kwaliteiten, die een geheel bevinderkamp met trots zouden hebben vervuld, een onuitputtelijke en zeer vruchtbare voedselbodem vonden.

In die sfeer van Spartaansche gehardheid groeiden motorrijders en stoomfiets samen op en het kon niet anders of het enthousiasme van den rijder hield gelijken tred met de technische vooruitgang van het mechaniek-zelve.

Zoo ontstonden het „ezeltje“ — dit was niet de rijder, maar de machine — Minerva, de Athena en nog anderen.

En in 1902 prijkte vol glorie in den catalogus van de toenmalige R. A. I. in het evenzeer toenmalige Paleis van Volkslust een geflusterde advertentie van het Minerva-motorrijwiel.

Dit motorrijwiel was de trots van de fabriek! Het was het nieuwste, het mooiste! Het was snel, het was elegant, het was zelfs comfortabel, het was betrouwbaar, het was onverslijtbaar, het kon precies en wel omschreven juist worden aangeduid met de talloze adjectieven in superlatief, die gebruikelijk worden bij het motorrijwiel 1933. Ja, letterlijk stond er in de advertentie als aanbeveling: „Het motorrijwiel, dat de motorsport populair gemaakt heeft.“

Uit een en ander blikke, hoezeer betrekkelijk elk begrip is, ook het begrip populair!

Stel daartegenover het moderne motorrijwiel! Een nooit falend middel van vervoer. Angename stand van zadel en stuur. Laag gebouwd. Een sterke kracht aanmerking geven.

— Het werk der genade, die in dat tragisch uur een voor haar aanvankelijk onmerkbaar omkeren in haar ziel teweegbracht, kreeg zijn laatste stoot door het overlijden van een harer vroegere mede-studenten, een geneesheer in Marocco, dien zij steeds veel achtting toedroeg en om zijn schitterende geestesgaven en buitengewone kennis bewonderd had. Zijn lijk werd naar Auvergne vervoerd.

Esther wilde de rouwplechtigheid bijwonen. Zij reisde er heen en was bij de H. Mis tegenwoordig. In de kerk, niet op de kerk, want op dat oogenblik verachtte zij de wetenschap, verachtte zij het geheel bestaan... o! die leegheid, die onbestendigheid van het aardse.

— Ieder staat op... zij doet eveneens, de priester zingt het Evangelie. Eensklaps hoort zij, na zoovele woorden die zij achteloos voorbij liet gaan, deze woorden in haar ooren weerklanken, die hare volle aandacht trekken: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd zal leven, al ware hij ook gestorven, en die leeft en in Mij geloofd zal eeuwig leven.

Esther kijkt op naar den priester. Zulke woorden vernam zij voor het eerst. In wiens naam sprak hij? Wie had ooit de vermetelheid om te zeggen: Ik ben de Verrijzenis en het Leven?

Zij huiverde en vroeg zich af, heeft hij, die zoo gesproken heeft — de Christus blijkbaar — het recht, waarlijk het recht die woorden te zeggen?

Het antwoord vond zij niet op die vraag. En zij herinnerde zich de stervende stem van het kind, dat tot haar zei: Hoe! U die zoo geleerd zijt, weet u niet waar ik heenga? De priesters weten het. Laat een priester halen...

Toen dien dag, als Esther over het geval nadacht: des te beter, besloot zij in oprecht medegevoelen, het schepsel te sterft tevreden, zij sterft in haar illusie...

Maar was het slechts een illusie? Daar, onder die bloemen bedolven, ligt het overblijfsel van een krachtig, regebelovend leven en hier staat een man, die leeren durft: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd, al ware hij ook gestorven, heeft het eeuwig leven...

Is dat de Waarheid? Is die Christus, waarlijk God? Zij viel op haar knieën en met het hoofd in de handen, bleef zij, zoolang de uitaart duurde, in diepe overweging verzonken, luisterend naar een gebiedende stem, naar een woord dat drong tot in het binnenste van haar gemoed.

Voorheen weet de gelovige en godvruchtige Dr. Esther X... haar patiënten in de ziekenzaal wel te antwoorden als zij haar vragen: waarheen ga ik als ik sterf?...

— Maar kind, als je sterft, ga je nergens heen. Het bestaan houdt op, dat is alles.

Doch zij had er den moed niet toe en voor die angstige-starende oogen de hare neerstende, zei zij eenvoudig: ik weet het niet.

Haar trof een blik vol verwijt: hoe? weet u dat niet? sprak de ongelukkige, wat hebt ge dan geleerd, als u dat niet weet!

— Neen, hernam Esther, dat weet ik niet. Die vragen behooren niet tot het gebied der wetenschap. Houd je kalm, kind, je opwindend verandert er toch niets aan en verergert de pijn.

— Kalm, kalm, scootte de zieke hortend uit, is het mogelijk om kalm

De vooruitgang van 't motorrijwiel.

In ongeveer denzelfden tijd, dat de benzine-wagen een schuchtere poging deed, den strijd tegen het paard aan te binden, vertoonde zich ook het motorrijwiel en baarde geen niet gering opzien bij zijn min of meer geslaagde toeristische prestaties over trajecten als Amsterdam-Halfweg, Arnhem-Dieren, Rotterdam-Overschie en dergelijke afstanden.

Wie de eerste jaren van het motorrijwiel — het apparaat droeg toen den populair naam van „Stoomfiets“ — heeft meegemaakt als gebruiker van dit toen ter tijd gewaagde middel van vervoer, kan inderdaad zeggen iets te hebben meegemaakt! Eendelige stuibelingen met de ontsteking, niet te omschrijven moeilijkheden met de carburatie, onzegbare zwarigheden met snaar-achtige riem-transmissies hebben bijgedragen tot de karaktervorming van een stoer ras, waarbij allerlei deugden als moed, vastberadenheid, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen, helder inzicht, aanpassingsvermogen en vele geroemde mannelijke kwaliteiten, die een geheel bevinderkamp met trots zouden hebben vervuld, een onuitputtelijke en zeer vruchtbare voedselbodem vonden.

In die sfeer van Spartaansche gehardheid groeiden motorrijders en stoomfiets samen op en het kon niet anders of het enthousiasme van den rijder hield gelijken tred met de technische vooruitgang van het mechaniek-zelve.

Zoo ontstonden het „ezeltje“ — dit was niet de rijder, maar de machine — Minerva, de Athena en nog anderen.

En in 1902 prijkte vol glorie in den catalogus van de toenmalige R. A. I. in het evenzeer toenmalige Paleis van Volkslust een geflusterde advertentie van het Minerva-motorrijwiel.

Dit motorrijwiel was de trots van de fabriek! Het was het nieuwste, het mooiste! Het was snel, het was elegant, het was zelfs comfortabel, het was betrouwbaar, het was onverslijtbaar, het kon precies en wel omschreven juist worden aangeduid met de talloze adjectieven in superlatief, die gebruikelijk worden bij het motorrijwiel 1933. Ja, letterlijk stond er in de advertentie als aanbeveling: „Het motorrijwiel, dat de motorsport populair gemaakt heeft.“

Uit een en ander blikke, hoezeer betrekkelijk elk begrip is, ook het begrip populair!

Stel daartegenover het moderne motorrijwiel! Een nooit falend middel van vervoer. Angename stand van zadel en stuur. Laag gebouwd. Een sterke kracht aanmerking geven.

— Het werk der genade, die in dat tragisch uur een voor haar aanvankelijk onmerkbaar omkeren in haar ziel teweegbracht, kreeg zijn laatste stoot door het overlijden van een harer vroegere mede-studenten, een geneesheer in Marocco, dien zij steeds veel achtting toedroeg en om zijn schitterende geestesgaven en buitengewone kennis bewonderd had. Zijn lijk werd naar Auvergne vervoerd.

Esther wilde de rouwplechtigheid bijwonen. Zij reisde er heen en was bij de H. Mis tegenwoordig. In de kerk, niet op de kerk, want op dat oogenblik verachtte zij de wetenschap, verachtte zij het geheel bestaan... o! die leegheid, die onbestendigheid van het aardse.

— Ieder staat op... zij doet eveneens, de priester zingt het Evangelie. Eensklaps hoort zij, na zoovele woorden die zij achteloos voorbij liet gaan, deze woorden in haar ooren weerklanken, die hare volle aandacht trekken: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd zal leven, al ware hij ook gestorven, en die leeft en in Mij geloofd zal eeuwig leven.

Esther kijkt op naar den priester. Zulke woorden vernam zij voor het eerst. In wiens naam sprak hij? Wie had ooit de vermetelheid om te zeggen: Ik ben de Verrijzenis en het Leven?

Zij huiverde en vroeg zich af, heeft hij, die zoo gesproken heeft — de Christus blijkbaar — het recht, waarlijk het recht die woorden te zeggen?

Het antwoord vond zij niet op die vraag. En zij herinnerde zich de stervende stem van het kind, dat tot haar zei: Hoe! U die zoo geleerd zijt, weet u niet waar ik heenga? De priesters weten het. Laat een priester halen...

Toen dien dag, als Esther over het geval nadacht: des te beter, besloot zij in oprecht medegevoelen, het schepsel te sterft tevreden, zij sterft in haar illusie...

Maar was het slechts een illusie? Daar, onder die bloemen bedolven, ligt het overblijfsel van een krachtig, regebelovend leven en hier staat een man, die leeren durft: Ik ben de Verrijzenis en het Leven. Die in Mij geloofd, al ware hij ook gestorven, heeft het eeuwig leven...

Is dat de Waarheid? Is die Christus, waarlijk God? Zij viel op haar knieën en met het hoofd in de handen, bleef zij, zoolang de uitaart duurde, in diepe overweging verzonken, luisterend naar een gebiedende stem, naar een woord dat drong tot in het binnenste van haar gemoed.

Voorheen weet de gelovige en godvruchtige Dr. Esther X... haar patiënten in de ziekenzaal wel te antwoorden als zij haar vragen: waarheen ga ik als ik sterf?...

— Maar kind, als je sterft, ga je nergens heen. Het bestaan houdt op, dat is alles.

Doch zij had er den moed niet toe en voor die angstige-starende oogen de hare neerstende, zei zij eenvoudig: ik weet het niet.

Haar trof een blik vol verwijt: hoe? weet u dat niet? sprak de ongelukkige, wat hebt ge dan geleerd, als u dat niet weet!

Felicitas Carlo

ALUMINUM LINE.

Geregide vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, Port au Prince, Santo Domingo, CURAÇAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en vandaar direct naar CURAÇAO en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. "VESTVANGEN"	Mei 22	Juni 2	Juni 9
SS. "DALVANGEN"	Juni 10	Juni 23	Juni 30
SS. "VESTVANGEN"	Juni 3	Juni 14	Juni 21
	Vertr. PARAMARIBO	Aank. CURAÇAO	Aank. NEW ORLEANS
SS. "DALVANGEN"	Mei 24	Mei 28	Juni 5
SS. "VESTVANGEN"	Juni 14	Juni 18	Juni 26 *
SS. "DALVANGEN"	Juni 5	Juni 9	Juni 17 *

(*) De schepen aldus gemerkt gaan naar MOBILE, Ala.

Cabine Klasse naar Paramaribo

Fls. 125.—

Dekpassage naar Paramaribo

" 62.50

Cabine Klasse naar New Orleans en Mobile

" 250.—

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2.

Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

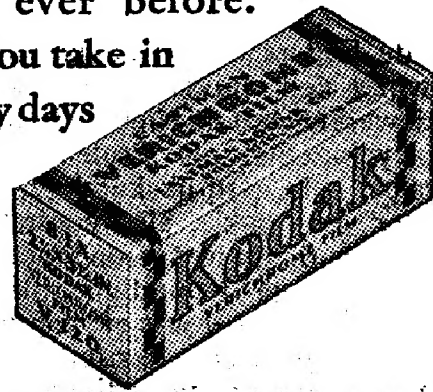
V. ROSSEM'S Poorters-Toeback DE BESTE VARINAS

Good Pictures

now easier to get . . .

• Making good pictures has recently become much easier than ever before.

Even the snapshots you take in the shade or on cloudy days are brighter, clearer, better when you use

Kodak

Verichrome

Film

EASTMAN KODAK COMPANY

Rochester, N. Y., U. S. A.

Vol Gezondheid en Levenslust

vrij van Ziekte en Slapte –
zoo zoudt gij U willen voelen en –
dat kan.

Tenzij gij lijdt aan een organisch gebrek, is er absoluut geen reden, waarom gij U niet gezond en krachtig zoudt voelen

„Sanatogen wordt gemakkelijk door de maag opgenomen en heeft een merkwaardig snelle werking, die zich openbaart in de gestadige toename van kracht en energie. Sanatogen brengt de bloot der gezondheid op de wangen terug.”

Duizenden hebben met dezelfde moeilijkheden te kampen gehad als gij en zij hebben nieuwe gezondheid en levenskracht geput uit Sanatogen.

Sanatogen zal ook Uw gezondheid verbeteren en Uw zenuwen nieuwe kracht geven.

Waarom zoudt gij U langer slap blijven voelen gekweld door zenuwzwakte en gebrek aan energie?

Overdenk eens, hetgeen een geneesheer in het Medisch Tijdschrift „The Medical Press and Circular” schreef:

Ga nog vandaag naar Uw Apotheker!

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.

In alle Apotheken

NESTLE'S CHOCOLADE WEDSTRIJD HOEVEEL BOONEN IN HET BLIK?

1ste prijs	Columbia Radio
2de prijs	Agfa Camera
10 prijzen van ieder een	Dames Polshorloge
10 " " " "	Hawkeye Camera
10 " " " "	Voetbal

Voor voorwaarden zie strooibiljetten.

Denk er aan dat de deelname zal worden gesloten op Zaterdag 27 Mei om 10 uur a.m.

3-3

C. WINKEL EN ZONEN

Compania Trasatlantica

(Spaansche Lijn)

naar Pto. Colombia, Cristobal, PTO. LIMON, PTO. BARRIOS, HAVANA, NEW YORK, Cadix en Barcelona:

SS. „MAGALLANES” 8-9 Juni.

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadix en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS” 17-18 Juni.

SS. „JUAN S. ELCANO” 18-19 Juli.

naar Pto. Colombia, Cristobal:

SS. „JUAN S. ELCANO” 9-10 Juli.

Passage naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping in Cristobal, kunnen hier worden afgevoerd.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2.

Telefoon No. 72 & 305.

Se resisten a creer

FACIL

Sus amistades se hallaban admiradas de la exquisita y variedad de sus pasteles y tortas. No hay manera de comprar cosas tan deliciosas. ¿Cómo se arreglaba para servirlos?

Entonces ella les explicó lo fácil que era. Ella lo hacía todo en casa. Había descubierto un valioso librito y un útil secreto sobre el horreo casero. Sus amigas se hallaban contentas. . . deseaban hacer la prueba.

Vd. puede conseguir un ejemplar de este libro — el libro de Recetas Culinarias Royal. Contiene una variedad de deliciosas recetas. Todas ellas son

fáciles de seguir — y de éxito seguro. Y a Vd. también le será dado sorprender a su familia y a sus amistades con nuevos y tentadores pasteles y postres horneados. Ligeros, tiernos, dorados . . . verdaderas maravillas del horreo casero.

Miles de señoras han descubierto que el secreto del éxito reside en el Polvo para Hornear Royal. Está hecho con Crémor Tartar. Es de acción rápida y segura. Nunca deja sabor amargo.

Es siempre el Polvo para Hornear Royal. Úselo para todo cuanto Vd. hornee. Busque la latita roja con el nombre Royal en la etiqueta. Envíenos el cupón y recibirá el libro de recetas Royal — gratis.

POLVO PARA HORNEAR

ROYAL

NOMBRE DEL DISTRIBUIDOR

DIRECCION

Sírvase enviarme GRATIS el libro de recetas

Royal, conteniendo más de 100 deliciosas recetas.

Nombre

Agenten: **WISSING & CO.**, Postbus 125 — Curaçao.

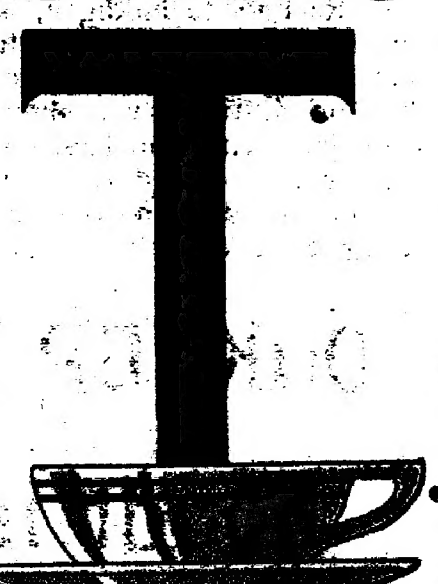
HOLLANDSCHE BOTER & KAAS

Merk WIJSMAN

(FIRMA gesticht 1846)

OTTO ROELOFS'

IN IEDERE KOP

HAMBURG-AMERIKA LINIE

(HAMBURG-AMERICAN LINE)

Fast Passenger and Freight Service with the luxurious and new Motorships:

ORINOCO & MAGDALENA

(14,100 TONS DISPLACEMENT) two of the best boats in service between West Indies, Central America, and Europe.

Now in construction for the best service in service, two other modern Motorships, with still greater improvements, viz:

CARIBIA & CORDILLERA

(16,000 TONS DISPLACEMENT - 17 knots speed)

NEXT SAILINGS:

to Puerto Colombia, Cartagena, Cristobal, and Panama, via Venezuela, and

to Plymouth, Cherbourg, Antwerp, and Hamburg, via Venezuela, and

Trinidad:

Troya June 7 Caribia June 1

Magdalena June 16 Kiel June 16

FREIGHT SERVICE ONLY:

(Next sailing subject to change)

to Puerto Colombia and Cartagena, eventually via Santa Marta:

Attika June 13

SERVICE WITH MARACAIBO:

with the branch steamer "Alemania" (for Passengers and Freight)

running between Curaçao and Maracaibo, eventually Aruba and Bonaire, in connection with the above transatlantic boats:

For further information please apply to the agents:

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO.

CURACAO, in telephone 11-2. Telephone 104

W. F. CRAANE, ARUBA

THE NEW ZEALAND SHIPPING CO., LTD.,

SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

CHARLTONS VERRENDING MET PASSAGERSBOOTEN TUSSEN CURAÇAO EN

PANAMA & NEW ZEALAND SS. "MATAROA" (12,500 ton) (C) Juli 25/26
SS. "RUAHINE" (11,000 ton) (C) Aug. 3/4
SS. "REMUERA" (11,500 ton) (C & T) Sept. 6/7

LONDON & SOUTHAMPTON SS. "RUAHINE" (11,000 ton) (C) Juni 20/21
SS. "REMUERA" (11,500 ton) (C & T) Juli 2/3
SS. "MATAROA" (12,500 ton) (C) Juli 18/19

C — Cabin Klasse

T — Toerist Klasse

Cabin & Toerist Klasse naar Panama

£ 5.— (minimum)

Cabin Klasse naar New Zealand

£ 42.—

Toerist Klasse naar New Zealand

£ 28.—

Cabin Klasse naar Engeland

£ 30.—

Toerist Klasse naar Engeland

£ 20.—

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2.

Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Staat het Apostolaat ter Zee.

JOHNNIE WALKER

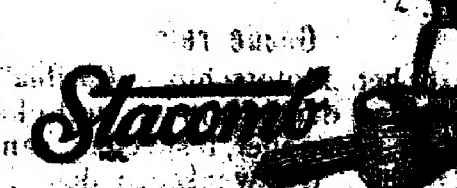
More before WHISKY

MORRIS & CO., LTD. & SONS

Agenten.

Laat het haar de zachtheid en glans behouden. Gebruik:

Stacomb

DE „SPORT"

Mededeelingen van
„De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

1ste klasse	R. C. C.	—	Transvaal	: 0—2
	Asiento	—	Volharding	: 0—1
Res. 1ste klasse	J. Holland 2	—	Trappers 2	: 0—0
			(onder protest)	
2de klasse	Bismarck 2	—	Republiek 2	: 0—1
	D. N. S.	—	S. D. O.	: 2—0
	Hercules	—	Olympia	: 1—0
	Hercules	—	Juliana	: 1—1

Competitie-standen per 28-5-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor tegen	Punten
Trappers	4	3	0	1	11	5
Republiek	3	2	1	0	4	1
Asiento	4	2	1	1	8	3
Volharding	3	2	0	1	4	3
Transvaal	3	2	0	1	4	5
Jong Holland	2	1	1	0	3	2
Go Ahead	3	0	1	2	0	3
R. C. C.	4	0	0	4	5	10
Bismarck	2	0	0	2	2	9
Res. 1ste klasse.						
R. C. C. 2	5	3	1	1	7	4
Jong Holland 2	4	2	2	0	3	1
Republiek 2	4	2	1	1	5	4
Trappers 2	3	1	2	0	4	1
Volharding 2	3	2	0	1	4	3
Bismarck 2	5	2	0	3	3	3
Asiento 2	5	1	0	4	5	7
Transvaal 2	3	0	0	3	0	7
2de klasse.						
Hercules	7	5	1	1	10	3
De Ruyter	5	5	1	2	6	6
Scherpenheuvel	8	3	4	1	9	3
D. D. V. O.	6	4	0	2	4	2
D. N. S.	7	3	1	3	7	4
Juliana	8	2	1	5	6	16
Olympia	6	1	2	3	2	4
M. S. Z.	3	0	1	2	2	4

COMPETITIE-PROGRAMMA.

Zondag 4 Juni.

MUNDO-NOBO

1ste klasse	Jong-Holland — Trappers	4.45 precies
Scheidsrechter:	Franken	
1ste klasse	Go ahead — Transvaal	3.30 precies
Scheidsrechter:	Eugenio	

ASIENTO

1ste klasse	Asiento — Republiek	4.45 precies
Scheidsrechter:	Beltram	

2de klasse

D. N. S. — M. S. Z.	3.30 precies
Scheidsrechter:	Corsica

Maandag 5 Juni

(2de Pinksterdag)

MUNDO NOBO

1ste klasse	Bismarck — Volharding	4.45 precies
Scheidsrechter:	Brand	
2de klasse	D. D. V. O. — M. S. Z.	3.30 precies
Scheidsrechter:	Fraser	

ASIENTO

Res. 1ste klasse	Asiento 2 — Republiek 2	4.45 precies
Scheidsrechter:	Maduro	
Res. 1ste klasse	Transvaal 2 — Trappers 2	3.30 precies
Scheidsrechter:	Schouwé	

Zondag 11 Juni.

MUNDO NOBO

1ste klasse	Jong-Holland — Transvaal	4.30 precies
Res. 1ste klasse	Bismarck 2 — Trappers 2	3.30 precies

ASIENTO

1ste klasse	Go Ahead — Volharding	4.45 precies
-------------	-----------------------	--------------

RIF

2de klasse	Olympia — M. S. Z.	4.45 precies
------------	--------------------	--------------

Zondag 18 Juni.

MUNDO NOBO

1ste klasse	Asiento — R. C. C.	4.45 precies
-------------	--------------------	--------------

Res 1ste klasse	Trappers 2 — Volharding 2	3.30 precies
-----------------	---------------------------	--------------

ASIENTO

Res 1ste klasse	Jong Holl. 2 — Republiek 2	4.45 precies
-----------------	----------------------------	--------------

2de klasse	M. S. Z. — S. D. O.	3.30 precies
------------	---------------------	--------------

Zondag 25 Juni.

MUNDO NOBO

1ste kl.	Bismarck — Go Ahead	4.45 precies
----------	---------------------	--------------

2de klasse	D. D. V. O. — Olympia	3.30 precies
------------	-----------------------	--------------

Zondag 2 Juli.

MUNDO NOBO

W. B. *)	A. Transvaal — J. Holland	4.30 precies
----------	---------------------------	--------------

2de klasse	Hercules — M. S. Z.	3.15 precies
------------	---------------------	--------------

ASIENTO

Z. B. 6.	Asiento 2 — D. D. V. O.	4.30 precies
----------	-------------------------	--------------

Z. B. **)	D. S. D. O. — R. C. C. 2	3.15 precies
-----------	--------------------------	--------------

*) „Wilhelmina Beker"		
**) „Zilveren Bal"		

PROGRAMMA

„ZILVEREN BAL"

VOORRONDE

A. HERCULES

SCHERPENHEUVEL

1STE RONDE

B. OLYMPIA	—	M. S. Z.
G. ASIENTO 2	—	D. D. V. O.
D. S. D. O.	—	R. C. C. 2
E. TRANSVAAL 2	—	JONG HOLLAND 2
F. JULIANA	—	D. N. S.
G. TRAPPERS 2	—	VOLHARDING 2
H. BISMARCK 2	—	DE RUITER
I. WINNAAR A	—	REPUBLIEK 2

2DE RONDE

K. WINNAAR D	—	WINNAAR F
L. WINNAAR E	—	WINNAAR H
M. WINNAAR C	—	WINNAAR B
N. WINNAAR I	—	WINNAAR G

3DE RONDE

O. WINNAAR L	—	WINNAAR N
P. WINNAAR M	—	WINNAAR K

EINDSTRIJD

WINNAAR O	—	WINNAAR P
-----------	---	-----------

Inschrijvingen.

(Werkende leden.)

Go Ahead	—	J. R. Wong-Loi-Sing, Habaalweg 13	—	per 29 5 '33
	—	W. J. Osenga, Waterfort	—	idem
Olympia	—	A. Pulto, Keukenstraat 45	—	per 24 5 '33
R. C. C.	—	W. A. Roerhorst, ~~Mundo Nobe~~	—	per 24 5 '33
Republiek	—	M. Royer, Parerawijk 70	—	per 17 5 '33
	—	J. de Jezus, idem	—	idem
	—	P. Merien, Windstraat	—	idem
	—	B. Frans, Fleur de Marie 247	—	idem
	—	H. Castillo, NN 204	—	idem
	—	I. Pieters, De Ruyterkade 44	—	idem
	—	J. Simon, NN 109	—	idem
Volharding	—	J. Hellmundt, Salina 27	—	per 26 5 '33
Juliana	—	E. Pieters, Rio Canario	—	idem
	—	G. Rosario, Zaanijesteeg 26	—	per 25 5 '33
	—	E. Jansen, Pietersteeg 16	—	idem

Afschrijvingen.

(Werkende leden.)

Volharding	—	F. Da Costa Gomez	—	per 26 5 '33
------------	---	-------------------	---	------------------

Adres-verandering.

Aangesloten verandering.

Republiek	—	A. G. Vos,	—	Fleur de Marie 75.
Go Ahead	—	F. J. de Vries	—	Klipstraat 63.

Spelregels- & Protest-Commissie.

Het door de C.V.B. „HERCULES" ingediende protest naar aanleiding van een competitie-wedstrijd „D.D.V.O." — „HERCULES", gespeeld op 21 Mei l.l., is door de P. C. in haar vergadering gehouden op Vrijdag, 26 Mei j.l., behandeld. Aan de hand van de gedane verklaringen heeft zij besloten het protest toe te wijzen, zoodat de uitslag thans 1 — 0 is in het voordeel van „HERCULES".

Van „Trappers" is een protest ingekomen inzake den comp. wedstrijd „Jong Holland" 2 — „Trappers" 2 gespeeld op 28 Mei j.l. wegens het niet toekennen van een gemaakt doelpunt.

Scheidsrechters-Vereeniging.

Teneinde adspirant-scheidsrechters in de gelegenheid te stellen zich te

aan te melden tot de vereeniging, den heer M. P. EUGENIO, Conoordiaststraat 20-A.

„Sportiviteit."

De titel van dit artikel „Sportiviteit", het woord van den dag in onze sportwereld; doch wie durft mij het percentage op te noemen, dat grondig de betekenis ervan kent.

Als men jaren lang in de voetbalbeweging meeloopt en met belangstelling de gestadige ontwikkeling van deze beweging volgt, dan komt men ten slotte toe tot de conclusie, dat tot dusver de „sportieve", opleiding het meest verwaarloosd is in onze voetbalwereld.

De taak der scheidsrechters zou op het oogenblik veel gemakkelijker en er zouden heel wat minder commissies van onderzoek zijn.

Er wordt geheel vergeten dat voetbalspel een spel is, een spel, dat voor zijn beoefenaar een bron van genot kan zijn, een spel dat levensvreugd, levenskracht en levenslust kan brengen en daarom alleen reeds waard is beoefend te worden, doch dat onder alle omstandigheden slecht een spel blijft, dat voor de hogere belangen van het leven moet prikken.

Wet is juist dat men een deel van zijn tijd aan sport beoefening besteedt, doch men bedenke daarbij dat er veel belangrijker dingen in het leven zijn dan voetbalwedstrijden en competitiestanden.

Om aanspraak te kunnen maken op den eernaam „sportman", moet men slechts met eerlijke middelen strijden.

Het is onsportief door een opzettelijke overtreding de tegenpartij te benadelen; het is onsportief een tegenstander opzettelijk lichamelijk letsel toe te brengen; het is ook onsportief om van een oogenblik van onoplettendheid van den het scheidsrechter gebruik te maken om een voordeel te behalen.

Deze zijn smetten op sportiviteit van den speler, en die kunnen niet uitgewischt worden door den door den scheidsrechter te geven strafschoep.

Dikwijls verontschuldigt men zich met de bewering, dat men in het vuur van het spel de overtreding heeft begaan, doch een sportman moet zich weten te beheerschen; in alle geval moet hij er naar streven zich te beheerschen.

Indien een voetballer in een wedstrijd zich steeds voor oogen houdt de spreekwoord:

„Wat gij niet wilt, dat U geschiedt; doe dat ook een ander niet." en „In de plaats van onzen overwinnaar te haten, moeten wij de deugden leeren kennen, die hem deden overwinnen," dan zouden heel wat wedstrijden prettiger verlopen dan thans het geval is.

De tegenwoordige strijd om het bestaan der clubs heeft er toe geleid dat velen het met het begrip „sportiviteit" niet zoo nauw meer nemen en zelfs meenen, dat in het spel alles geoorloofd is, mits er zorg gedragen wordt, dat de scheidsrechter het niet ziet.

Men behoeft zijn tegenstanders niet als vrienden te beschouwen, doch het zijn sportmakkers en als zoodanig hebben zij recht op Uw achting, zelfs al toonen ze zich die achting niet waardig; daar vernederen ze zichzelf door.

Het is voorts in het belang van de voetbalsport en daardoor dus ook in het belang van elken speler en elke vereeniging, dat de spelers, officials en bestuursleden zich als voetballers buiten het wedstrijdterrein behoort te gedragen en er voor waken, op de een of ander manier geen aanstoot te geven.

Een wedstrijd winnen is altijd prettig; dat men dan uiting geeft van zijn vreugde, is volkomen begrijpelijk. Maar er moet voor gezorgd worden, dat die vreugde-uiting binnen bepaalde grenzen blijft.

C. J. Groothoff zegt in zijn leidraad voor voetballers:

„De groepjes met de bekende rieten koffertjes gewapende voetballers die vaak op Zondagavond de treinen onveilig maken en de stations doen weerslaan, doen meer kwaad aan de voetbalsport, dan ze wel denken.

Dit geldt ook voor hier, alleen moeten wij dan zeggen:

„De gecostumeerde voetballers in hun trucks, met kruikjes „Bols" gewapend, maken de straten onveilig en verstoren de avondrust der bevolking."

Dit onbeschaafd optreden sticht vooral in kleine plaatsen met kleine bevolking, veel kwaad; in de groote steden gaan zij misschien in de menigte verloren.

Daarom moeten de spelers zooveel mogelijk de opvatting van andersdenkenden eerbiedigen, dan zullen ook die andersdenkenden de sport eerbiedigen of althans er geen aanstoot aan nemen.

MKE.

Jong geleerd, is oud gedaan.

Aan den boom der sporten is de tak van den voetbal het zwaarst beladen. Daar hangen de meeste vruchten aan.

En waar veel goeds is, dringt ook meer het gevaar voor rot door.

De bekwame zorgzame kweeker treft zijn voorzorgsmaatregelen tegen bederf reeds aan den stam, nog voor de vrucht rijpt.

Dan kan hij de ziekte-kiemen grondiger wegnippen en de gunstige gesteldheid voor den verderen bloei wekken.

Zoo gaat het in de gecultiveerde natuur.

De kennis van den mensch, vooral gebaseerd op ervaring, bevordert het groeiproces en fraaie vruchtvorming. Specialisten laten hun licht er nog intensiever over vallen en leiden de cultuurs. Vergeet ons de vergelijking — maar ze viel ons in toen een boekje ons werd gezonden, over Voetbal voor jonge spelers in het bijzonder voor scholieren, een uitgave van den Kon. Ned. Voetbalbond.

Technische commissie van den K.N.V.B. en de commissie voor Voetbal van denzelfden Bond vonden elkaar hier op het terrein der zorg voor jeugdvoetbal, waar hun toekomst ligt.

De schoolwedstrijden zijn zeer populair in Holland in bepaalde milieus van den R.K.V.B. (Katholiek.)

De jongeren zijn enthousiast en intellectueel genoeg om de betekenis van het spel te begrijpen, maar daarom hebben zij nog geen zuivere opvatting van spelregels en sportiviteit.

De K. N. V. B. in Holland organiseert al 25 jaar schoolwedstrijden, recruteerde daaruit haar goede spelers voor de op den voorgrond springende clubs, welke naam maakten in den bond, welke zich nochtans, vooral den laatsten tijd, bezorgd maakt over toenemende spelvervalsing, welke zich vooral uit, wanneer de speltechniek daartoe en de winstachtig maakt.

Spelkennis, degelijke beoefening van de jongste jaren af, bevordert de spelbekwaamheid,

Kennis is ook hier macht.

En die moet er van jongs af in gebracht.

Vandaar de groote betekenis van schoolvoetbal onder vertrouwen leiden — de junioren, goed geleid, zijn de sportieve seniores van morgen.

Hier kunnen intellectuele leiders samen werken met sportaanvoerders.

Hier kan van begin af aan gewaakt worden tegen overdriften en kan ingeprent worden, dat schoolplicht gaat boven spelplezier, dat in het latere leven de sociale taak ver gaat boven de spelplezier en spelersplicht.

Hier wordt duidelijk gemaakt, dat geen jonge man de sport moet beoefenen buiten toestemming van zijn ouders, zijn leeraren en van zijn medisch adviseur.

Hier wordt vooral ook het ideaal voorgehouden: dat het beter is een eervolle nederlaag te lijden dan een oneerlijke overwinning te behalen.

Hier wordt naar beste krachten organisatorisch en pedagogisch gewerkt en dat is een lofrijke waard voor den K.N.V.B., ook al kan dezen niet werken met morele ethische middelen, welke de principiele sportorganisatie ten dienste staan.

Hier wordt ook aan spel en spelers gecultiveerd, in den tijd, dat zulks nog gave vrucht kan opleveren.

Iedere nieuwe bestuursgeneratie, welke niet verwant is aan het uitlopende heerschen der liberale gedachten: „van alleen het best te kunnen heerschen", zal inniger overtuigd zijn van de pedagogische waarde van vormende leiding op de breede massa.

Die zal ook ruimer denken over organisaties, welke hetzelfde doel nastreven, maar principieel nog verder willen gaan, dieper willen delven, hier ligt een breede weg tot toenadering open.

Hier wordt een eigen belang van een bond, overwonnen door een algemeen dienen van de lichamelijke opvoeding van het volk.

W.

DE NEDERLANDSCHE

PADVINDERS

HERENWOMEN

AFDEELING WILLEMSSTAD

CURACAO.

GROEP I

(Schotsche dassen).

Troepnieuws

van

5 tot en met 11 Juni 1933.

Troep-Mededeelingen:

Benoemingen: Overgeplaatst uit de

Arenden naar de HERTEN als Patr.

Leider JAN LENS.

Overgeplaatst uit de Vossen naar de

ARENDE als Patr. Leider RUDOLF

BOOM.

Als ass. Patr. leider VOSSSEN be-

noemd JOHN BOOM.

Mutatie's. Onslag op verzoek G.

WAGNER.

Week-Artikel van de WET.

EEN PADVINDER MOET RIDDE-

LIJK ZIJN.

Een Padvinder is ridderlijk, hof-

felijk, en beleefd jegens een ieder, doch

vooral tegenover vrouwen en kinderen.

Onden van dagen en gebreken.

Nooit moet hij eenige belofte

Bij terugkeer is het avondeten en zoo tegen schemering gaan de twee en twintig jongens achter in het Hof en maken hun kampvuur onder de kokospalmen. Zang en tooneel wisselen zich om het lustig brandende vuur. De vlammen werpen een rossig schijnsel op de gestalten der jongens rondom. De Maan als een glinsterende sikkel daar boven de groote palmen. De bergen rondom en de lichtjes in de hutten daarginds. Wat is 't leven en dit eiland toch mooi in zijn eigen schoonheid.

Negen uur 's avonds is alles op de groote zolder in diepe rust. ... 3 uur 's nachts wakt het schijnsel der lantaarn, beneden aan de trap, van den Heer Muskes, den leider en deze loopt de rijen af, de slapenden wekkende.

Welke patrouille wint niet graag de 50. winstpunten. ... 't is al leven en bedrijvigheid, waaschen. ... kleeden en een.

Vier uur vangt de groote tocht aan. In een lange linie, met de stormlantaarns als lichtende punten door de duisternis voorwaarts over 't smalle pad. Voorop de Hopman als gids en Bruno „De Kauken-Boy“ als tweede paar oogen daar achter. Zie daar 's de Geitenstal alreeds. 't Wordt nu veel moeilijker de juiste weg te vinden en te houden. Na een poos gaat het snel naar 't beneden, dan over de wal en begint 't stijgen pas echt. Vage schemering kondigt 't komen van den nieuwen dag. ... nu over prikkeldraad en dan een echte klanterpartij.

Dan zitten de 22 jongens en hun leider boven op den Top. Zie ... ginds komt de zon op ... een lage Wolkebank komt er voor. Daar ligt ons Kamp-Home als een poppenhuisje in de vlakke ver beneden.

Het uitgestrekt golvend heuvelterrein wordt met een goudglans overtoegen en de troep. ... geniet.

Dan volgt de afdaling, waarvan veel photo's gemaakt worden. Spoedig zittea allen in de truck op tocht naar West-Punt. Kerkgang voor de Katholieken, dan gezamenlijk zwemmen. Het duiken, het gespartel en plezier van de jongens in de Baai, zegt niet, dat ze zoo pas de St. Christoffel be- stegen hebben.

't Verdere verloop van de fijne dag, met zijn Pannekoek-bakpartij ... rust. leeuwenjacht en zwemmen op Playa abao heeft het ook niet aangeduid en als de troep in de groote truck terug- rijdt naar Stad, is 't al levenslust en opgewektheid. Hoe kan 't ook anders. Jongensleven, avontuur en levensblij- heid. Wie ziet tegen een kleine moei- te op?

Will emstad, 29 Mei 1933
M.

50ster verjaardag van Louis Veuillot's sterfday. Een Groot Katholiek en een groot Journalist II (slot)

Veuillot de journalist.
De Geboren en van nature begena- digde schrijver.

Zonder opleiding of voorbereiding van eenige betekenis begon hij op 17- jarigen leeftijd zijn geweldige taak, al moesten de jaren hem nog rijpen en doen groeien tot den geharnasten strij- der voor Kerk en Staat, den waren *Miles Christi* di op zijn blazoen zou schij- ven „nous n'appartenons qu'à l'Eglise et à la patrie“.

Journalist was Veuillot, niet uit roe- ping, maar uit apostolaat. Hij zelf er- kende op 't laats van zijn leven: „J'ai pratiqué la presse toute ma vie, et j'en aime pas: je pourrais dire que je la hais: mais elle appartient à l'ordre res- pectable des maux nécessaires“.

Was 't dan ook niet uit liefde, dat met heel zijn hart en ziel met mate- looze liefde hij zijn zeventig-jarig le- ven geweld heeft aan de jour- nalistiek, in den meest strijdberen vorm, tot hem machteloos de pen uit de hand viel?

In de journalistiek voelde hij zich geroepen tot een verheven taak, in de dagen dat het Voltairanisme nog in alle kringen zijn hoogste glorie uitwier- de.

Van hem is het woord: „Il me semble que le journaliste catholique est le dernier reste de la chevalerie“.

Ridder en strijder zijn voorde Kerk, voor Christus, voor God. Bon sang ne peut mentir. Hij herin- derde er graag aan hoe hij toch de kleinzoon was van Marianne Bourassin, de arme vrouw van een eenvoudigen wagenmaker op den ouden Franschen grond.

Een struische, sterke vrouw met een zachten goeden blik en een zachte stem. Maar in de dagen van de groote Revolutie wilden de Sansculotten ook het groote kruisbeeld wegslepen uit de oude dorpskerk. Haar man was stil en bedeesd weggeslopen, maar Marianne ging stil de werkplaats binnen en nam den zwaarsten hamer, dien zij vinden kon. Daarmee plaatste zij zich naast het beeld van den Christus en dreigde iedereen de hersens in te slaan, die 't wagen dorst de hand uit te stre- ken naar het Christusbeeld. En zij had 't gedaan zoo waar als er een God be- staat. En de Sansculotten weken ver- schrikt achteruit.

Louis Veuillot was de kleinzoon van deze onversaagde Christenvrouw, in plaats van een hamer hanteerde hij een pen, die toch zoo vaak een moker is

geworden voor hen, die 't waagden zich te vergrijpen aan Christus en Zijn Kerk.

In 1843 in zijn volle jonge manneli- ke bijna onstuimige kracht komt hij aan de door abbé Migne gestichte „Univers“, in 1848 wordt hij er de hoofdredacteur van, en krijgt hij de leiding, die 40 jaren lang een eigen stempel zou drukken op het militante blad.

Ook vóór Veuillot waren er in Frank- rijk wel kranten van katholieken, was nog niet zeggen wilde, dat zij ook katholieke kranten waren. Zij telden weinig mee. Louis Veuillot was de eerste, die zijn blad een geprono- ceerd katholiek confessioneel karakter gaf.

Een belijder, een strijder werd Louis Veuillot.

Achtien deelen „Mélanges“ geven de geschiedenis van zijn journalistiek leven, waaraan katholiek Frankrijk zijn eigen organisaties, zijn scholen, zijn kranten, zijn recht van leven en be- staan dankt.

Zijn ideaal en zijn streven was, zoo- als hij zelf herboren was door het ge- loof, zoo wilde hij ook dat de maatschappij, zijn vaderland, zou gewon- nen worden door dat zelfde geloof.

Uit die achttien deelen „Mélanges“ aangevuld door zijn ander werk op- verscheiden gebied, zou men een com- plete en harmonieuze theologie en ka- tholieke moraal kunnen samenlezen. De oude waarheid in een nieuwen, oorspronkelijken en persoonlijken vorm. Een geestdriftige hymne, een onver- gelijk heldendicht van geloof en leven van een kerel Gods.

Veuillot, de dichter, de ziener, de profeet. De groote apologet van den nieuwen tijd.

Voor de noodzakelijkheid geplaatst om alle dwalingen en dwaalleeren van zijn verwarden en ontfersten tijd te bestrijden, kwam hij er vanzelf foe aldoo, weer bewijzen aan te voeren voor het bestaan van een God, te spre- ken over Gods wezen en eigenschap- pen, over de onsterfelijkheid der ziel, de erfzonde, het verlossingswerk van den Christus, het bovennatuurlijke leven.

Als een indecent danspaar, optre- dend in het verlaten Parijs zijn neren dagen, door een verontwaardigen eenvoudige van geest met inkt wordt geworpen, roept Veuillot zijn stadge- nooten toe, dat er in deze stad nog andere inktwerpers leven, die met de hoogste onderscheiding worden ge- eerd en gevierd, en dan doelt hij op de trieste figuur van een Ernest Re- nan, tegen wiens infame Christus-ont- veering hij zich tegelijk wrekt met het schrijven van zijn ontroerend schoone „Vie de notre Seigneur“.

Een belijder en een strijder. Men verwijst hem met rechtheid in

de polemië. Maar in een objectief en onpartijdig oordeel heeft Jules Le- maitre van hem getuigd, dat men zelf eerst dient te weten, hoe Veuillot zelf gedurende veertig jaren door zijn felle tegenstanders behandeld is.

„En geloof niet“, zegt Lemaitre, „dat hij zelf altijd 't eerst begonnen is.“

Veuillot gaf zijn tegenstanders al het respect, dat zij voor hun persoon ver- dienden, hij geloofde in hun goede trouw, maar waar hij dit miste of op- zettelijk afwezig achtte, was hij gewel- dig en zonder erbarmen. Zijn loyaliteit in den strijd was een voorbeeld. Nie- mand heeft ooit breeder en getrouwer de stellingen en replieken van zijn tegenstanders geciteerd. Niemand heeft ooit meer het privé-leven van zijn te- genstanders ontzien, hij liet zich nooit verleiden tot een laffe, persoonlijke daad, al wist hij het succes verzekerd.

Zijn pijlen waren scherp, en werden met forsche en zekere hand afgescho- ten op het doel, nooit waren ze giftig, en droegen alle zijn eerlijken naam. Van zijn kant was hij zelf weinig gevoelig voor smaad of beleediging, hij was de overtuiging toegedaan, dat deze soort wapenen zich altijd keeren tegen den persoon zelf, die ze durft te hanteeren.

Hij was niet kleinzeurig, hij begreep dat een vechtende soldaat op zijn tijd ook zelf wonden moest oploopen. Wat hem wel ergerde en opstandig maakte, waren een deloye aanval, de opzettelijk overwogen beleediging en koude loon, de treiterende en sarren- de polemië.

Hoe vurig en hartstochtelijk zijn temperament ook was, hij wist zijn pen te beheerschen en zijn waardig- heid op peil te houden. Meester in de polemië hanteert hij naar gelang van de persoon en de omstandigheden een stok, een karre- waal, een degen, of een slag-zwaard.

Hij liet geen artillerie aanrukken, als hij 't af kon met een schot hagel. Wij in onze tijd kunnen ons bijna geen denkbeeld meer vormen van de beteekenis van een polemië in de dagen van Louis Veuillot. Wij zijn er te haastig en te vluchtig voorgevoren. Wie in onze dagen een pole- mië opzet moet vlug raak slaan, maar kort, anders verloor hij zijn eigen nadeel de polemië in een re- lletje, waarvoor het publiek alle aan- dacht verliest. Maar Veuillot kon bin- dend en boeiend over een kwestie polemiseren wel zes maanden lang, als over de hartstochtelijk opgedreven Mortara-zaak, en 't werd een schitter- end brok, apologie en historie voor alle tijden.

En onder Veuillots tijdgenooten zijn mannen, die alleen onsterfelijk zijn geworden, omdat Veuillot hun de eer heeft aangedaan, dat zij een polemië tegen hen gevoerd hebben.

ken te betrekken.

Onsterfelijk door zijn polemië, on- sterfelijk door de meesterlijke portret- ten, die Veuillot van hen teekende, zoodat de grootmeester der Franche critiek de Sainte-Beuve, die zelf een vriend van hem was, moest gelogen: „je ne sais pas en vérité de plus no- ble prose, dont la presse doive être plus fière, ce sont des pages d'histoire“.

Als hoofdredacteur-directeur van de „Univers“ heeft hij ook vaak bange dagen en geldelijke zorgen gekend, want men had niets het opzienbarend ultramontaansche blad onmogelijk ge- maakt en vermoord.

Winzucht noch populariteit deden hem een oogenblik wankelen. In zijn armoede zag hij de besle garantie voor zijn vrijheid.

En het woord uit zijn eerste jaren heeft hij vaak moedig gestand gedaan: „Ik zal schrijven al kost mij elke re- gel ook een jaar gevangenis“. Meer dan eens heeft hij met de gevangenis kennis gemaakt, en werd zijn blad door de regering geschorst.

Zoals men ook nu nog in onze dagen ten onzent ziet gebeuren, werd de door vriend en vijand als geniaal erkende journalist ook vaak aange- zocht om voor niet minder dan 300 frs. per artikel bijdragen te leveren voor een liberaal blad. Veuillot maakte een kort beslist gebaar van afweer en ver- koos zijn schrale boterham aan de „Univers“.

Edmond Scherer, een van zijn groot- ste tegenstanders, mocht smadelijk zeggen: „M. Veuillot est un ecervain“, een gezaghebbend criticus als Jules Lemaitre voegde daar later deze eer- volle vermelding aan toe: „Entre les écrivains, qui comptent, Veuillot me paraît qui est le mieux dans la tradi- tion de la langue, tout en restant in- des plus libres, des plus personnels“.

Een getuigenis, die later nog werd aangevuld met wat Veuillots eigen grootste glorie is geweest: „toujours la belle transparence, la clarté lumi- neuse et sereine“.

Veuillot, die altijd zich zelven en elken journalist als eerste eisch heeft gesteld „avant tout la clarté“.

Een taal te schrijven, zuiver en klaar die door een ieder en ook door den eenvoudigste van geest begrepen en verstaan werd.

Kende hij zelfs de groote gave die hem was toegevallen in wat hij noem- de „l'art de la parole“?

Eens heeft hij ergens bescheiden geschreven: „In de schoone verdeel- ling van gaven, die den kunstenaar maken, heb ik zelf maar een mager deel gekregen. Toch, hoe 't ook zij, en zelfs op het ondenkbaar terrein waar mijn ondankbaar instrument zich oefent, heb ik meermalen de vreugde gemaakt van de kunst. Ik heb ge- voeld, dat ik diende ik heb gevoeld

dat ik beminde, ik heb gevoeld dat ik de geesten en harten opbeide, en dat ik daar iets goeds heb achterge- laten. En bij andere ontmoetingen heb ik gevoeld, dat meer dan een onrechtvaardig en arrogant tegenstan- der zich terugtrok, met een wraktee- ken op 't hoofd. En daarom geloof ik werkelijk, dat ik niet graag, zelfs tegen de meest triumfale renten, die armzalige pen zou willen verruilen, die mij nooit verraden heeft.“

't Was Eduard Dumont, die aan den verscheiden Veuillot deze eclatante hulde bracht: „Louis Veuillot was te- genlijk Boesuet, Molière en La Bru- yère: hij stijgt vaak zoo hoog als de eerste, hij amuseert als de tweede, hij weet portretten te teekenen als de derde“.

Maar afgezien van zijn genie en meesterlijke kunst van het woord zal Louis Veuillot ons als de grootmees- ter van de katholieke journalistiek ook voor alles blijven boeien door zijn apostolaat „par la plume et par l'exemple“.

Door zijn pen van katholiek jour- nalist en door zijn voorbeeld van een groot en waar christenmenschen.

P. H. H.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met Donderdag, den 4 Mei 1933, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te wor- den verkocht, zal er elken Donderdag (met uitzondering van eventuele feestdagen), ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkoop worden geboden van bij de genoemde ven- nootschap beleende voorwerpen.

De verkoop zal telkens des voor- middags te 9 uur een aanvang nemen. De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van 1 Janua- ri 1931 tot en met 31 December 1931 onder No X 3652 tot en met No. A 1882 en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldigde in- teresten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,
P. L. Gorsira.

13

Broedeieren

Witte leghorn 25 ct.

Witteweg 45.

EEN IN TWEE.

Bijzonder voordeelige aanbieding.

Advertenties geplaatst in de Amigoe di Curaçao, kunnen tegen zeer verminderde prijzen ook opgenomen worden in het meest verspreide volksblad

La Cruz.

Voor inlichtingen wende men zich tot de

Administratie, Telef. No. 550.

St. Thomas College